

NAGYALÁSNY - DABRONY - NEMESSZALÓKI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

ÁDVENTI HÍRLEVÉL 3.

2020. dec. 13.

ÁDVENT 3. VASÁRNAPJA

„Láttasd meg velünk Urunk kegyelmedet,
és add nekünk üdvösséged örömét.
Eddig is kegyelmes voltál népedhez,
és elfedezted minden vétkeinket.
Térj hozzánk most is, üdvözítő Istenünk,
és fordítsd el rólunk haragodat...”

Zsoltárok 85.

Elérkezett a harmadik gyertyagyújtás ideje. Hétről-hétre szaporodnak a fények, a mai nappal már több gyertya világít, mint amennyi nem, s mindez jól jelzi, amit szívünkben is érzünk; Karácsony közeledt! Talán már azt is kigondoltuk, hogy mi kerüljön az ünnepi asztalra, és talán már az ajándék-vásárlási gondok is lassanként megoldódni látszódnak. S aztán, amikor majd már itt lesz Karácsony, sokan annyira kifáradnak a sok-sok készülődésben, hogy ünnepi érzések nélkül telnek el az ünnep napjai, s nem érkezik meg szívükbe a várva-várt karácsonyi boldogság.

Pedig éppen ez az egész ünneplésnek a lényege, és éppen ez az egész földi élet egyik legnagyobb titka is. A minden ember szívébe belevészt, ösztönös, belső vágy a boldogság keresésére és megtalálására! Sokan bármit odaadnának, és bármit feláldoznának szívesen azért, hogy a kívánt és remélt boldogságot elnyerjék vagy megtalálják, mint egy hatalmas kincset, melyért a világon bármit érdemes feláldozni. Sokan egy életen át hajszolják, keresik, terveket kovácsolnak és gondolatokat szönek ennek a célnak az elérése érdekében. És mégis, mindennek ellenére, annyi csüggedt és

boldogtalan ember rója élete göröngyös útját, s bár úgy érzi, hogy ő mindent megtett a boldogság érdekében, az mégsem érkezett el hozzá. Nem hullott az ölébe, mint érett gyümölcs, és nem ragyogott rá váratlan, hatalmas szerencse formájában sem...

És csakugyan, a legtöbb ember úgy képzei el a boldogságot, mint valami olyan dolgot, amely egy adott időben létrejövő és beteljesülő állapot. Amit az ember kutat és keres, és egyszer csak rábukkan, megleli és az övé lesz...

Holott az ember által annyira áhított és remélt boldogság olyan, mint egy láncszemekből összekovácsolt hosszú lánc. És az ember boldogságának láncát az öröm pillanatainak láncszemei fűzik össze egy hosszú fonattá. Aki nem tud őszintén, felszabadultan örülni az élet nagy, szép, ünnepei pillanatainak, annak az életében soha nem kovácsolódik össze boldogságának lánc. És mindörökké boldogtalan marad...

A közelgő karácsonyi ünnep is egy újabb lehetőség arra, hogy levette gondokkal teli, hétköznapi öltözékünket, ünneplő szívvvel éljük át a szeretet végtelen örömét. Hogy így, a hamarosan megérkező Karácsony ünnepének öröme, életünk boldogságának egy újabb, és áldott láncszeme lehessen!

Szabolcska Mihály: Ádventi ének

Szállj, szállj magasra, sziveink reménye	Ő lesz a váltság élet-birodalma;
Vezess el minket Jézusunk elébe,	Változz' öröme szívünk aggodalma.
Ragyogj előttünk fénynek oszlopával:	Az elhagyottak lesz már pártfogója,
Szent biztatással.	Oltalmazója!
Hogy jó az Isten, ráut a viharra,	S lesz, lesz hitünknek diadalma, teljes,
Vidám szívárványt szó a borulatra;	Atyánk az Isten, irgalmas, kegyelmes,
Igéje napfény, az ragyog felettünk,	A szeretetnek fényes napja jó fel
Mit félne lelkünk?	Üdvözítőnkkel!
Óh jó az Isten, a mi sziklavárunk,	Szállj hát magasra, sziveink reménye,
Nem tart soká már bűnben bujdosásunk.	Vezess el minket Jézusunk elébe,
Az ígéretnak földjére érkezünk,	Elsirni könnyünk' édes örömeinkben,
Jézus az nekünk.	Szeretetünkben!